

BŘEZEN
DUBEN
KVĚTEN 2021

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 9

Březen, duben, květen 2021

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc. V liturgickém kalendáři katolické církve je to středa, která předchází první neděli postní a označuje začátek postní doby. Zavedení „popeleční středy“ se datuje někdy do 6. - 7. století, kdy byl začátek postního období přeložen ze 6. neděle před Velikonocemi na předcházející středu, aby se z postní doby vyčlenily jednotlivé neděle, které nejsou chápány jako postní den.

Již od konce 11. st. se na Popeleční středu uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popelec) s formulí: „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“ (srov. Gn 3,19), nebo „Obráťte se a věřte evangelium“ (Mk 1,15). Přijetí popelce je znamením kajícího převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbolicky se tak naznačuje stav člověka, který vyznává před Bohem svůj mnohdy špatný život, své nepravosti, svůj hřích a vyjadřuje vůli vnitřně se obrátit s nadějí, že mu Bůh odpustí. Popel, symbol smrti a nicotnosti, se získává ze spálených palmových a olivových ratolestí (ev. "kočiček" - v našich krajích) posvěcených v předešlém roce na Květnou neděli. Popeleční středa je v katolické církvi dnem přísného postu (půst od masa a půst „újmý“- jen jednou za den úplné nasycení).

Výzva k obrácení a pokání, nemíří především na vnější skutky, "žíněné roucho a popel", posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by vnější kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla a naopak nové zaměření celého života k Bohu.

Vnitřní pokání křesťana může mít velmi rozmanité projevy, které se vhodně modifikují podle potřeb doby. Tradičními a staletými osvědčenými prostředky pokání jsou: modlitba, odříkání – „půst“ a „almužna“ – tedy dobrodiní činěné ve prospěch těch, kdo jsou na tom hůře než my. Vedle klasických forem se současné době se v řadě zemí rozšiřuje např. "ekologický půst" - omezení zbytečných jízd autem apod. Vždy ovšem půst vychází z biblické a církevní tradice a je zaměřen na zkvalitnění vztahu k Bohu, k druhým lidem i k sobě samému, a tím může ve svých důsledcích vést i ke zlepšení života a atmosféry v celé společnosti.

Nabízím ještě jednu formu prožívání postní doby. Každý den na nás útočí miliardy slov. Tolik lidí říká, co je napadne, že kdyby se „*co vás napadne*“ stalo jazykem, byl by rázem nejpoužívanějším na světě. Pán Ježíš Kristus říká: „*Čím srdce přetéká, to ústa mluví. Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré; zlý člověk ze zlého srdce vynáší zlé. Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu.*“ Mt 12, 34-36

Umět mluvit je velký dar. Aby člověk neříkal příliš mnoho hloupostí, dal mu Bůh deset prstů a na každý prst jednu dobrou radu, (*pozorný nemůže nepostřehnout, že mají určitý vztah k Desateru*):

*„Tvoje první slovo má být dobré,
druhé slovo má být pravdivé,
třetí slovo má být spravedlivé,
čtvrté slovo má být velkorysé,
páté slovo má být odvážné,
šesté slovo má být něžné,
sedmé slovo má utěšovat,
osmým slovem máš přijímat toho druhého,
devátým máš projevovat respekt
a desátým moudrost.*

Pak už mlč!“

P. Martin

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRÁVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

pravidelné bohoslužby

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.00, 18.30	Út, St, Čt, Pá 18.30 So 9.00 (1.)
Stráž nad Nežárkou	9.00	
Majdalena	11.00	
Chlum u Třeboně	11.00	
Novosedly nad Nežárkou/Mláka*		1. a 3. So **18.00/17.00
Lutová		2. a 4. So **18.00/17.00

* Od jara do podzimu jsou slouženy sobotní mše sv. v poutním kostele v Mláce

** Letní/zimní čas, (1.) první sobota v měsíci

FARNÍ KALENDÁŘ

Z důvodu vládních opatření souvisejících s pandemií koronaviru je konání bohoslužeb možné pouze za dodržování vládou přesně definovaných podmínek a v omezeném počtu.

Aktuální informace a změny budou oznámeny.

Pravidelné události

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 17.30

První pátek v měsíci - v 17.30 prvopáteční adorace s litaniami k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Druhý čtvrtek v měsíci - mše sv. za Mobilní hospic sv. Kleofáše

Před každou mší svatou modlitba růžence; v době postní v neděli ráno a v pátek místo růžence pobožnost křížové cesty

Další oznámení a informace

Příležitost ke svátosti smíření je před každou mší svatou v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání nemocných, po domluvě s duchovním správcem nebo farním vikářem.

Až do odvolání se nekonají prohlídky kostela, setkání farníků, dětská spolča.

STAVEBNÍ OBNOVA KOSTELA

Od dubna tohoto roku má začít již dlouho předem zamýšlená stavební obnova vnitřních i vnějších prostor treboňského děkanského kostela, včetně budovy farního úřadu. Přestože je tato akce svým významem i rozsahem bezpochyby mimořádná, není v dějinách naší farnosti ojedinělá.

Kdybychom totiž chtěli předložit kompletní soupis všech stavebních oprav a úprav, které postupně vtiskávaly treboňskému kostelu a k němu přiléhajícímu klášternímu komplexu jejich tvář, jak ji známe dnes, měli bychom před sebou desítky stránek hutného, avšak zajisté pozoruhodného textu. Dočetli bychom se v něm o mravenčí práci a pili štědře zaplacených odborníků, i pro dobro věci nadšených dobrovolníků, pracujících bez nároku na finanční odměnu. Takovéto akce tedy neprobíhaly (a nejspíš také nikdy nebudou) zadarmo; můžeme však zároveň jedním dechem směle dodat, že ani nadarmo.

Kromě peněžních prostředků se žádný z těchto náročných projektů neobešel bez odhodlání a spolupráce, což jsou vlastnosti vysoce ceněné v každé době, ba v té dnešní obzvlášť. Výsledkem těchto snah pak bývá hřejivý pocit zadostiučinění plynoucí ze zúčastněnosti na společném díle, jehož o to pro nás cennější plody můžeme my i generace po nás na vlastní oči pozorovat, obdivovat a těšit se z nich; z jejich krásy i z toho, že tam vůbec jsou.

Nicméně při tom všem je pro zachování zdravé víry nutné nepodlehnout mámvivým svodům lidské pýchy a mít vždy na paměti, že to nekonáme sami pro sebe a pro naše potomky, nýbrž že to konáme pro oslavu našeho Pána, jemuž chceme a máme dát to nejlepší, co máme. A to jak z našich rukou, tak především z našich srdcí.

(Příště: Z historie velkých oprav treboňského kostela)

David Titl

SPRAVNÉ ODPOVĚDI ze strany 7

1.Ovoce - 5 (nedosazují se čísla za druh ovoce, ale počítají se pouze kusy)

2.Farář „váží“ stejně jako např. 6 ministrantů, nebo 3 misály, nebo zbožná žena se dvěma ministranty apod.

OZNÁMENÍ O KONÁNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Na základě zákona č.84/1990 Sb. o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s aktuálními mimořádnými opatřeními vlády vztahujícími se na konání shromáždění podle shromažďovacího zákona, bylo v zákonné lhůtě podáno na Město Třeboň a Městskou policii oznámení o konání shromáždění.

Účel shromáždění: Shromáždění na podporu zachování svobody náboženského vyznání během opatření proti COVID-19, konanými formou průvodů a se mší sv. za uzdravení nemocných a pomoc pro ty, kteří o ně pečují.

Velikonoční hrkání v Třeboni 1. - 4. 4. 2021

Zelený čtvrtek

19:30 hrkání/průvod se svícemi

Velký pátek

9:00, 12:00, 15:00 hrkání/průvod s křížem

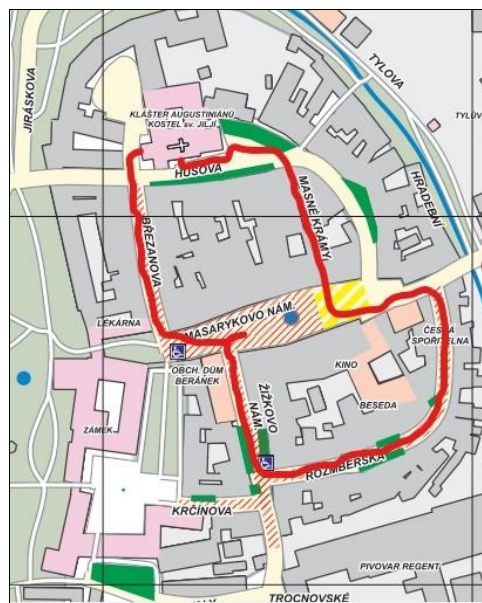
19:30 hrkání/průvod se svícemi

Bílá sobota

9:00, 12:00 hrkání/průvod s kadidelnicemi

Neděle - Vzkříšení

10:30 mše sv. na Masarykově náměstí/průvod s Eucharistií – žehnání městu

Trasa hrkání začíná v kostele sv. Jiljí a Panny Marie Královny (Křížové chodbě) a poté hrkači s průvodem projdou ulicemi - Březanova, Masarykovo nám - Mariánský sloup, Žižkovo nám., Rožmberská, Masarykovo nám., Masné krámy, Husova - náměstíčko, kostel - chrámová loď.

Komentář k symbolice a významu velikonočního hrkání

Velikonoční hrkání je náhradou za zvuky zvonů, které zpravidla oznamují radostné události. Během velikonočního tridua (třídenní) se naopak připomínají události bolestné: na Zelený čtvrtek byl Ježíš Kristus zrazen a zajat, na Velký pátek byl za nás mučen, ukřižován a pohřben a v hrobě odpočíval po celou Bílou sobotu. Proto v tyto tři dny nezvoní zvony, ale ozývá se smutný zvuk dřevěných hrkaček. Protože tento pokyn vydal papež, lidově se říká, že zvony uletěly do Říma.

Pozvání k účasti

V Třeboni již tradičně doplňují velikonoční obřady v místním chrámu sv. Jiljí a Panny Marie Královny tematicky zaměřené průvody hrkání. Cílem je přenést atmosféru křesťanských Velikonoc do veřejného prostoru. Velký pátek je státním svátkem, který chceme prožít v duchu svého významu pro celý svět a každého z nás. V tomto ročníku budeme pamatovat zejména na nemocné a oběti pandemie. Program velikonočního hrkání vyvrcholí v neděli, v den zmrtvýchvstání Ježíše Krista, a to konáním slavnostní bohoslužby na Masarykově náměstí a žehnáním městu Třeboň.

Účastníci těchto veřejných shromáždění konaných podle shromažďovacího zákona, jsou povinni dodržovat platná vládní epidemiologická opatření proti Covid-19.

Srdečně zvou pořadatelé

Spolek Žít Třeboní, z. s. a Římskokatolická farnost Třeboň

ZAMYŠLENÍ

Kdo je prozíravým „dítětem světla“?

Prozíravým „dítětem světla“ je ten, kdo má silné vědomí smyslu svého života a konání, a s tím spojenou motivaci, optimismus, naději: „Svět bez Boha nemůže být ničím jiným než světem beze smyslu“, napsal papež Benedikt XVI. Stále více lidí podléhá beznaději, drogám, sebevraždám. Nevidíme smysl v rodině a dětech, pracujeme jen kvůli výdělku, bez radosti z práce samotné. V takovém světě je jistota smyslu, který sahá až za hranice smrti, vzácným zbožím.

Prozíravým „dítětem světla“ je ten, kdo vystačí s málem, a přitom je šťastný. Žijeme ve světě konzumu, nakupování a vyhazování. Není snadné se od toho oprostit: být ochoten pracovat za menší mzdu, ale s hlubším vědomím jejího smyslu. Nekoupit sobě a svým dětem to, co mají druzí, pokud to sami skutečně nepotřebujeme. Hospodařit s potravinami tak, abychom nic nemuseli vyhazovat. Takové jednání je náročné, vyžaduje odvahu i kreativitu, ale pro křesťana je etickou povinností: „Nemůžete sloužit Bohu i mamonu!“

Prozíravým „dítětem světla“ je ten, kdo má úctu k ostatním lidem, i když jsou jakkoli odlišní, a nejvíce k těm, kdo trpí největší nouzí. Odmítáme uprchlíky – ale to jsou často lidé, kterým chybí základní prostředky k životu. Odsuzujeme kriminálníky – ale to jsou často lidé, kteří nikdy neviděli pozitivní vzory, a proto nevědí, jak by se měli chovat. Kritizujeme ateisty – ale to jsou často lidé, kteří upřímně touží po pravdě, jen ji odmítají hledat v tak málo věrohodné instituci, jakou je pro ně katolická církev. Ježíš nás však vyzívá k lásce k nim ke všem, a dokonce i k nepřátelům!

Jaká „opatření“ tedy máme praktikovat, aby duchovní hodnoty v naší společnosti rostly? První krok je jasný, *začít sám u sebe*. Od těch nejjednodušších věcí, neboť „kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci, a kdo je v maličkosti nepoctivý, je nepoctivý i ve velké věci

Druhým krokem je *žít s Bohem*, vnímat jeho přítomnost, nechat se proniknout jeho Duchem. Prosazovat prvenství duchovních hodnot oproti materiálním totiž znamená myslet a jednat v rozporu s většinou, často dokonce i v rozporu se svou vlastní přirozeností. A to není možné bez silného zdroje inspirace a energie. „Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost“ (Gal 5,16).

Třetím krokem je pracovat na *zvýšení důvěryhodnosti církve*. Ta by měla být nositelkou duchovních hodnot nejen ve svých slovech, ale zejména ve svých činech: Jak církev hospodaří se svým majetkem? Jak se chová k chudým, nemocným, uprchlíkům? Jak reaguje na nemorální jednání či názory některých veřejných představitelů?

Přejato z článku P. Michaela Martinka SDB: Kopat neumím, žebrat se stydím, KT 38/2019

připravil Lukáš Šimek

PÁR SLOV O POSTU, POSTNÍ ALMUŽMA

Účelem postní doby je jednak větší soustředěnost na duchovní růst, ale také větší vnímavost k potřebám ostatních lidí. Půst obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních.

Je mnoho možností, jak se můžeme něčeho zřici ve prospěch druhých: například omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, zbytečné brouzdání po internetu či sociálních sítích nebo jiné věci, které nejsou pro život nezbytně nutné.

Milí farníci, jistě jste si již všimli, že ve vstupu do kostela jsou postní kasičky. Kasička pro Postní almužnu je také vhodná jako **nástroj k formaci dětí** při společné večerní modlitbě nebo postní katechezi v kruhu rodiny. Při ní je možné přidat prosby za konkrétní nemocné, chudé a jinak potřebné. **Tím, že se omezíme ve své spotřebě, můžeme nejen prospět potřebným lidem, ale také tím obohacujeme sami sebe.**

Postní almužnu v českobudějovické diecézi organizuje Diecézní charita České Budějovice společně s Pastoračním střediskem Biskupství českobudějovického. Výtěžek z Postní almužny 2021 bude využit na podporu rodin: Polovina výtěžku přispěje na pastorační rodin v rámci Pastoračního střediska a druhá podpoří pomoc rodinám v nouzi prostřednictvím Charity. Děkujeme Vám, že pomáháte rodinám. Diecézní centrum pro rodinu a Diecézní charita Biskupství českobudějovické.

Martina Fürstová

O NADĚJI

Asi nebudu jediný, kdo v této pohnuté době slyšel ono notoricky známé: „Hlavně neztrácej naději!“. Mnohdy to zní jako povzdech i povzbuzení současně, málokdy ovšem jako výzva, která by měla člověka probudit ze smutku, deprese, letargie nebo apatie a pohnout ho k optimismu, či smysluplnému jednání. Nacházet v sobě pozitivní energii, může být pro někoho v dané životní situaci skutečně těžké, ne-li nemožné, proto se zkusme zamyslet nad tím, co vlastně naděje znamená, než opět někoho oslovíme, nebo budeme osloveni, tímto okřídleným rčením.

Poučme se nejprve svědectvím o naději v životě osobnosti, kterou považujeme napříč dějinami i profesemi za autoritu hodnou následování. Jan Amos Komenský, kterého si stavíme za vzor učitelského povolání, byl především hluboce věřící člověk. Pro svoje přesvědčení byl v pobělohorské době pronásledován a musel odejít do vyhnanství. Druhým domovem se mu stalo až západopolské Lešno, kde zůstal bez své rodiny. V odloučení ve Fulneku mu přitom umírá na morovou nákazu žena Magdaléna i dvě děti. Tento muž však nepropadl bezmoci ani zoufalství, nespílal Habsburkům, že musel opustit svou rodnou vlast, ani Bohu, že jeho rodinu postihla morová rána, ani si nedal zdrčen situací osobní či společenský distanc! Léta prožívaná v Lešně, které rovněž zasáhla morová epidemie, se stala pro Komenského dobou jeho tvůrčího rozmachu a také růstu ve víře, což je patrné i z doporučení, které sepsal v „Kratičké zprávě o morové nákaze“, ve které poskytuje odpovědi, jak smýšlet a jak se chovat v době epidemie. Zde povzbuzuje společnost k hledání hlubšího významu lidského utrpení, i k odvaze zachovat se i přes nepřízeň okolností důstojně a lidsky správně. Jako by mluvil do této doby, když konstatuje: „Jak potřebné a jak velmi užitečné je to, že nákaza (která sice vypadá hrozně a krutě) jasně ukáže, jak každý v této době plní své povinnosti vůči bližním, a vyzkouší myšlení mnohých srdcí!“

Sv. Pavel v listu Římanům povzbuzuje obec věřících: „Naděje neklame!“ Co tím myslel? Nejspíš vycházel z přesvědčení, že naděje není pouhý optimismus, že to dobře dopadne, ale něco víc. Naději vnímal jako jistotu Boží lásky, která uschopňuje člověka také k činu „...skrze Ducha svatého, který nám byl dán“. Ano, já mohu a chci udělat všechno pro to, aby to dobře dopadlo! ...a na tom místě, kde se právě nacházím, tj. v rodině, v zaměstnání, ve farnosti, v církvi, mezi přáteli i nepřáteli, doma i na cestě, ve zdraví i v nemoci. Nemusíme tedy být optimisté, nikdy se však nesmíme vzdát naděje, která je v tomto pochopení i zdrojem víry, lásky, porozumění, empatie, obětavosti, trpělivosti, uměním možného i zdaleka nemožného.

za spolek Žit Třeboní Aleš Kratochvíl

VÝSLEDEK SOUTĚŽE Z MINULÉHO ČÍSLA FARNÍCH LISTŮ

Na soutěžní otázku, co znamená brněnským kádrovákem použitý výraz „vyžívat se ve složkách“ jsme dostali odpověď od pana Štěpána Vondrky, za niž mu zde děkujeme. Jeho odpověď sice byla správná pouze částečně (v definici významu slov "vyžívat se"), ale jeho závěr, že se týkala shromažďování informací o mé osobě, rozhodně nepostrádala logiku a byla to jediná došlá odpověď. Proto panu Vondrkovi rád proplatím 2 vstupenky na výstavu, kterou se rozhodne navštívit, až to bude možné. Další text obsahuje stručné vysvětlení pojmu „vyžívat se ve složkách“ pro všechny čtenáře Farních Listů. Slovo "složky" mohlo naznačovat směr k významu, jehož tento termín nabyl ve vztahu k dokumentaci, kterou si o leckom z nás vedla StB. Ale komunistická „novořeč“ obsahovala také termín "složky Národní Fronty (NF)", a právě v tomto smyslu ho použil brněnský kádrovák. NF jako jediná politická síla ve státě, která směla vytvořit vládu, vznikla koncem 2. světové války a vytvořila prozatímní čs. vládu v Košicích v dubnu 1945.

Stalo se tak na základě požadavku komunistů, kteří od počátku pojali záměr NF postupně plně ovládnout. Nejprve se NF skládala pouze ze 4 politických stran, jejichž činnost byla povolena v letech 1945-48. Po "Vítězném únoru" 1948 tzv. "obrozená NF" samozřejmě dále zahrnovala Komunistickou stranu Československa (KSČ) a "obrozené" další 2 strany: Národně socialistickou (později jen Socialistickou) a Lidovou stranu (ČSL). Jejich vedení na všech úrovních byla pečlivě kádrována a faktickou moc ve státě tyto strany neměly. Užitečné akce (dobročinné, kulturní apod.) mohly pořádat na všech úrovních jenom v mezích, jaké povolila KSČ. Sociálně demokratická strana se "dobrovolně sloučila" s KSČ již na jaře r. 1948. Její členové odmítnuvší převedení do KSČ byli tvrdě persekvováni a často i uvězněni.

Po převzetí moci komunisty v únoru 1948 byla "obrozená NF" brzy rozšířena o další SLOŽKY, jímž KSČ přisoudila úlohu "převodních pák" pro uskutečňování záměrů KSČ v celospolečenském měřítku. Tuto přísně řízenou funkci měly zejména jednotné organizace: ROH (Revoluční odborové hnutí), nejprve ČSM a po srpnu 1968 SSM = Socialistický svaz mládeže) a jejich Pionýrská organizace, Svazarm (Svaz pro spolupráci s armádou), SČSP (Svaz čs.-sov. přátelství), ČSTV (Čs. svaz tělesné výchovy). Dále do NF patřily různé "zájmové složky", např. svazy či jednoty rybářů, myslivců, chovatelů, zahrádkářů, výtvarníků, skladatelů a hudebních umělců, spisovatelů aj. Tyto „složky NF“ vykonávaly často užitečnou činnost a kontrolované nahrazovaly působení svobodné občanské společnosti v demokratických zemích. Směly ovšem činit jen to, co bylo povoleno "shora".

Být "složkou NF" také znamenalo, že dotyčná organizace dostávala od státu na svoji činnost finanční příspěvek, jehož výše se mj. řídila politickým významem dané organizace. Mimo NF směly existovat jen drobné spolky a organizace. I ty však byly často přičleněné ke školám, osvětovým besedám nebo i církvím (Charita, Diakonie) aj.

Jan Květ

PRO HRAVÉ ČTENÁŘE

Milí čtenáři! Nastává nám doba postní, kdy si z lásky můžeme něco odepřít. Rozhodně bychom si ale neměli odepřít trénink našich mozkových buněk. Zkuste vyřešit tyto obrázkové početní hádanky:

1. úkol: Pozor, chyták! 😊

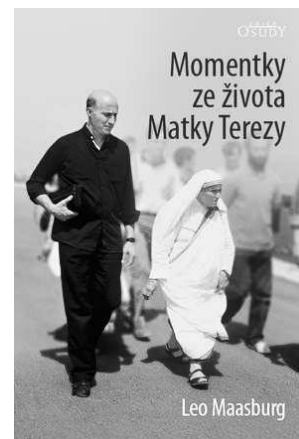
2. úkol: Co „vyváží“ pana faráře?

Správné odpovědi najdete na straně 3.

TIP NA KNIHU

Komu se ještě nedostala do rukou útlá knížka **Momentky ze života Matky Terezy**, tomu ji mohu vřele doporučit. Autorem je rakouský kněz Leo Maasburg, který léta pracoval po boku Matky Terezy a byl s ní jako kněz a tlumočnick na několika misích v zahraničí. Za tu dobu se mezi nimi vyvinulo krásné přátelství. V knize autor popisuje s jemným humorem mnoho zajímavých událostí, které při spolupráci s Matkou Terezou zažil, a také neuvěřitelnou sílu a houževnatost, s jakou tato světice šla za svým cílem – udělat svět trochu lepší.

Leo Maasburg se narodil v roce 1948 v Rakousku ve městě Graz. Vzdělání získal na univerzitách v Oxfordu a Římě. Na počátku 80. let minulého století byl ve Fatimě vysvěcen na kněze. Několik let působil v Římě, kde spolupracoval se slovenským exilovým biskupem Pavlem Hnilicou, který jej seznámil s Matkou Terezou. Ta mu nabídla, zda by ji nechtěl doprovázet jako její duchovní rádce na cestách po Indii a později také při návštěvě Sovětského Svazu a Kuby. Po smrti Matky Terezy se účastnil příprav jejího blahověčení. V r. 2005 se stal ředitelem Papežských misijních děl v Rakousku.

účastnil příprav jejího
Erika Suchanová

TIP NA POSTNÍ A VELIKONOČNÍ DOBU

Po celý Svatý týden každý den Iva Hojková nabídne jedno zamyšlení, které lidem pomůže prohloubit prožívání této doby. Postní podcasty se pak přehoupnou do velikonoční radosti, a tak ještě po celý Velikonoční oktáv bude možné každý den poslechnout jeden díl vyzývající k zamyšlení nad velikonočními událostmi plné naděje, pokoje, radosti, lásky a vítězství nad zlem a smrtí. Tento podcast s postním i velikonočním zamyšlením naleznete na YouTubeProlidi.online.

Martina Fürstová

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Svatou Terezii Velikou, modlící se na záchodě, jednou oslovil ďábel. „Ještě tady se budeš modlit! To se přece nesluší!“

Terezie byla dobře vychovaná španělská šlechtična a na to, co se sluší a co ne, se tehdy velmi dbalo.

Ale odpověděla s humorem: “Co jde nahoru, patří Bohu, a to co jde dolů, tobě.“

Bylo vymalováno!

Neexistuje místo a čas, kde nelze hovořit s Bohem.

Nepletu si lidskou slušnost a víru?

A nezapomeňme na humor!

Z knihy Příběhy moudrosti sr. Jitky Krausové

Dobře, slyšíme se všichni?

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu

Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

<http://www.trebon.farnost.cz>

Kontakt do redakce: Ing. Marie Košinová; Ikosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno)

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 10 Kč.